

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind Adopția în România

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Capitolul I Definiții

Art.1

- (1) Adopția este operațiunea juridică prin care se stabilește o legătură de filiație între cel care adoptă și copil, precum și legături de rudenie între copilul adoptat și rudele adoptatorului.
- (2) Adopția se face numai pentru realizarea interesului superior ale copilului lipsit definitiv de ocrotire părintească.
- (3) Adopția își produce efectele de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești în baza căreia se stabilește.
- (4) În momentul stabilirii filiației prin adopție, filiația dintre copil și părinții săi naturali încetează.

Art.2

Principiile care stau la baza respectării și garantării drepturilor fundamentale ale copilului:

- a) respectarea și promovarea cu prioritate a interesului superior al copilului;
- b) egalitatea șanselor și nediscriminarea;
- c) asigurarea unei îngrijiri individualizate și personalizate pentru fiecare copil;
- d) respectarea demnității copilului;
- e) ascultarea opiniei copilului și luarea în considerare a acesteia, ținând cont de vârsta și de gradul său de maturitate;
- f) asigurarea cu prioritate a stabilității și continuității în îngrijirea, creșterea și educarea copilului, ținând cont de originea sa etnică, religioasă, culturală și lingvistică, în cazul luării unei măsuri de protecție prin adopție;
- g) celeritate în luarea oricărei decizii cu privire la copil;
- h) garantarea confidențialității în ceea ce privește datele de identificare ale adoptatului, adoptatorului, familiei adoptatoare, precum și ale părinților firești.

Art.3

în înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) **adoptat** — copilul sau persoana care prin actul juridic al adopției dobândește calitatea de fiu (fiică) față de persoana sau familia care a adoptat;
- b) **adoptator** — persoana sau familia care a adoptat sau dorește să adopte în condițiile prezentei legi;
- c) **adopție națională** — adopție încuviințată persoanelor și familiilor care își au domiciliul stabil pe teritoriul statului român;
- d) **adopție internațională** — adopție încuviințată persoanelor și familiilor care își au reședința obișnuită într-unui din statele semnatare ale Convenției de la Haga
- e) **atestat** — constatarea specialiștilor Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, conform căreia familia sau persoana care dorește să adopte, îndeplinește condițiile materiale și garanțiile morale necesare asigurării dezvoltării armonioase a copilului;
- f) **Autoritate** — Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, cu atribuții de supraveghere și coordonare a activităților referitoare la adopție;
- g) **Comisia** - Comisia pentru Protecția Copilului, organism subordonat consiliilor județene, respectiv consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, în condițiile legii;
- h) **Convenția de la Haga** — Convenția asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la 29 mai 1993, ratificată de Parlamentul României prin Legea nr. 84/1994;
- i) **Convenția ONU** - Convenția cu privire la Drepturile Copilului, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989, ratificată de Parlamentul României prin Legea nr. 18/1990;
- j) **Copil** — orice ființă umană în vârstă de până la 18 ani, care nu a dobândit capacitate deplină de exercițiu, în condițiile legii;
- k) **Direcția** — Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului, instituție publică, cu personalitate juridică, înființată în subordinea consiliilor județene, respectiv

consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, în condițiile legii; 1) domiciliu - locuința permanentă și principală a unei persoane;

l) **Familie adoptatoare** — soțul și soția care au adoptat sau doresc să adopte, în condițiile prezentei legi;

m) **Familie** — părinții și copiii aflați în întreținerea acestora;

n) **OPA** - organismul privat agreat, cu competențe în activitatea de adopție, care urmărește exclusiv scopuri nelucrative, în condițiile și în limitele fixate de autoritățile competente ale statului de agrement;

o) **părinte firesc** — părintele care a dat viață copilului; s) reședință - locuința temporară a unei persoane;

p) **persoană adoptatoare** – persoană care a adoptat sau dorește să adopte, în condițiile prezentei legi;

q) **rază administrativ-teritorială** - teritoriul (județ, municipiu, oraș, comună) în limitele căruia autoritatea administrativă este competentă;

r) **stat de origine** - stat contractant, în care copilul își are reședința obișnuită;

s) **stat primitor** —stat ale cărui autorități competente au constatat că copilul este sau va fi autorizat să intre și să locuiască permanent în acest stat.

Art.4

Pe tot parcursul procedurii de adopție, Direcția și OPA în a cărei rază teritorială domiciliază copilul este obligată să ofere copilului informații și explicații clare și complete, potrivit vârstei și gradului său de maturitate, referitoare la etapele și durata procesului de adopție, la efectele acesteia, precum și la adoptator sau familia adoptatoare și rudele acestora.

Capitolul II **Condițiile de fond ale adopției**

Art.5

(1) Adopția se încuviințează numai dacă aceasta realizează interesul superior al copilului.

(2) Poate fi adoptat copilul separat de părinții firești care nu s-au interesat de copil în primele șase luni de la declararea abandonului juridic.

(3) Copilul poate fi adoptat până la dobândirea capacității depline de exercițiu.

(4) Persoana care a dobândit capacitatea deplină de exercițiu poate fi adoptată numai de către persoana sau familia care a crescut-o.

Art.6

(1) În cadrul procedurii de adopție se iau măsurile necesare pentru a facilita, în măsura în care este posibil, ca frații să fie adoptați împreună de aceeași persoană/familie adoptatoare.

(2) Adopția fraților de către persoane sau familii diferite se pot face numai dacă este în interesul lor.

Art.7

(1) Prin excepție, poate fi încuviințată, după caz, adopția simultană sau adopții succesive, atunci când adoptatorii sunt soț și soție.

(2) Prin excepție, poate fi încuviințată o nouă adopție, atunci când:

a) adoptatorul sau soții adoptatori au decedat; în acest caz, adopția anterioară se consideră desfăcută pe data rămânerii definitive a Hotărârii judecătorești de încuviințare a noii adopții;

b) Adopția anterioară a încetat din orice alt motiv.

Art.8

(1) Adopția între frați este interzisă.

(2) Adopția a doi soți sau foști soți de către același adoptator sau familie adoptatoare, precum și adopția între soți sau foști soți sunt interzise.

(3) Persoanele cu boli psihice și handicap mintal nu pot adopta.

Art.9

(1) Pot adopta numai persoanele care au capacitate deplină de exercițiu și care sunt cu cel puțin 18 ani mai în vârstă decât cel pe care doresc să îl adopte.

(2) Pentru motive temeinice, Instanța judecătorească poate încuviința adopția, chiar dacă diferența de vârstă dintre adoptat și adoptator este mai mică de 18 ani, dar în nicio situație mai puțin de 15 ani.

Art. 10

(1) Adoptatorul sau familia adoptatoare trebuie să îndeplinească garanțiile morale și condițiile materiale necesare dezvoltării depline și armonioase a personalității copilului.

(2) Îndeplinirea garanțiilor morale și a condițiilor materiale prevăzute la alin. (1) se atestă de către Comisia pentru Drepturile Copilului din raza teritorială a solicitantului, potrivit prevederilor prezentei legi.

(3) Atestatul de persoană sau familie aptă să adopte unul sau mai mulți copii se eliberează de către Comisie, la cererea persoanei sau familiei interesate, în termen de 60 de zile de la data depunerii cererii, pe baza rapoartelor de evaluare și a propunerilor Serviciului de Adopție din cadrul Direcției sau ale OPA cu care Direcția a încheiat o Convenție de colaborare.

(4) Comisia poate elibera Atestatul de persoană sau familie aptă să adopte numai persoanelor sau familiilor prevăzute la alin.(1) și (3), care au participat la cursul de formare și asumare a rolului de părinte, organizat de Direcția în a cărei rază teritorială domiciliază aceștia.

(5) Atestatul eliberat de Comisia în a cărei rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare este valabil până la finalizarea procedurii de adopție.

(6) Obținerea atestatului nu este necesară în următoarele cazuri:

a) pentru adopția prevăzută la art. 5 alin. (4);

b) pentru adopția copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv.

(7) Persoanele sau familiile care au reședința obișnuită pe teritoriul altui stat, parte a Convenției de la Haga, care doresc să adopte unul sau mai mulți copii din România, vor fi atestate de către serviciile sociale competente de la reședința obișnuită a acestora.

Art. 11

(1) Persoanele care trebuie să consimtă la adopție sunt următoarele:

a) părinții firești, mama biologică și tatăl natural, dacă acesta există;

b) tutorele copilului ai cărui părinți firești sunt decedați, necunoscuți, dispăruți ori puși sub interdicție, în condițiile legii;

c) copilul care a împlinit vârsta de 10 ani;

d) adoptatorul sau, după caz, familia adoptatoare.

Art. 12

(1) În cazul adopției copilului de către soțul sau soția adoptatorului, consimțământul trebuie exprimat de către soțul care este deja părinte adoptator al copilului.

(2) Dacă părinții copilului sunt decăzuți din drepturile părintești, decedați, puși sub interdicție, necunoscuți sau se află în orice situație care determină imposibilitatea de a-și manifesta voința, consimțământul prevăzut la art. 11, alin. (1), lit.a), lit.b) nu este necesar.

(3) Consimțământul părinților firești ai copilului nu este necesar în cazul adopției prevăzute la art.5 alin. (4).

Art. 13

În mod excepțional, Instanța judecătorească poate trece peste refuzul părinților firești sau, după caz, al tutorelui, de a consimți la adopția copilului, dacă se dovedește, prin orice mijloc de probă, că aceștia refuză în mod abuziv să-și dea consimțământul la adopție și Instanța apreciază că adopția este în interesul superior al copilului, ținând seama și de opinia acestuia dată în condițiile art.11 alin.(1), lit.c), cu motivarea expresă a hotărârii în această privință.

Art. 14

(1) Părinții firești ai copilului sau, după caz, tutorele acestuia, trebuie să consimtă la adopție în mod liber, necondiționat și numai după ce au fost informați în mod corespunzător asupra consecințelor consimțământului lor, în special, asupra menținerii sau ruperii, ca urmare a adopției, a legăturilor de drept între copil și familia de origine.

(2) Specialiștii din cadrul Direcției sau OPA în a cărei rază teritorială locuiesc părinții firești sau, după caz, tutorele, sunt obligați să asigure consilierea și informarea acestora înaintea exprimării și semnării de către aceștia a consimțământului la adopție și să întocmească un raport în acest sens.

Art. 15

(1) Declarația de consimțământ la adopție, a părinților firești sau, după caz, a tutorelui, se dă în scris, în fața unui notar public.

(2) Declarația de consimțământ a mamei, indiferent de vârstă, și a tatălui, în cazul în care acesta există, care sunt hotărâți să-și lase copilul în maternitate, poate fi exprimată în mod liber, în forme legale, în ziua în care mama părăsește maternitatea, numai după ce aceștia au fost consiliați și informați asupra consecințelor consimțământului lor la adopție. Consimțământul părinților firești rămâne valabil, dacă nu va fi revocat timp de 45 de zile de la exprimarea lui.

(3) Mama și tatăl, în cazul în care acesta există, care și-au exprimat opțiunea de a-și abandona copilul în maternitate, spital, centre de plasament, locuri publice, nu vor fi supuși la imixtiuni arbitrare în viața lor personală, în familia lor, la domiciliul lor, nici la atingeri aduse onoarei și reputației lor, după semnarea declarației de consimțământ.

(4) Mama minoră va fi consiliată și informată în prezența părinților sau al unui alt reprezentant legal, că în urma semnării consimțământului la adopția copilului său, legăturile de drept între copil și familia sa de origine încetează.

(5) În cazul adopției copilului de către soțul părintelui său, consimțământul părintelui firesc se dă în fața Instanței judecătorești odată cu soluționarea cererii de încuviințare a adopției.

(6) Odată cu solicitarea consimțământului prevăzut la alin.(1) și (2), Instanța solicită Direcției sau OPA raportul de consiliere și informare care confirmă îndeplinirea obligației prevăzute la art. 14.

Art. 16

Declarația de consimțământ la adopție poate fi revocată, dacă se dovedește prin orice mijloc de probă, că aceasta a fost obținută prin contraplată sau contraprestație de orice fel.

Art. 17

(1) Consimțământul la adopție al copilului care a împlinit vârsta de 10 ani se dă în fața Instanței judecătorești.

(2) Adopția nu va putea fi încuviințată fără consimțământul copilului care a împlinit vârsta de 10 ani.

(3) Anterior exprimării consimțământului, Direcția sau OPA în a cărei rază teritorială domiciliază copilul care a împlinit vârsta de 10 ani, încurajează, susține și consiliază copilul în exprimarea opiniei sale, aceasta fiind consemnată și luată în considerare, în funcție de vârstă și de gradul său de maturitate.

(4) În realizarea tuturor demersurilor care vizează adopția copilului se urmărește pregătirea copilului pentru despărțirea de persoanele de referință și asigurarea unei tranziții ușoare către familia adoptatorului.

Art. 18

Declarația de consimțământ la adopție a adoptatorului sau familiei adoptatoare, dată în mod liber, în formele legale în fața notarului public, va fi exprimată de aceștia și în fața instanței judecătorești, odată cu soluționarea cererii de încuviințare a adopției.

Capitolul III

Reguli generale de procedură

Art. 19

Încuviințarea adopției este de competența instanțelor judecătorești din raza teritorială în care domiciliază copilul.

Art. 20

(1) Cererea de încuviințare a adopției poate fi introdusă direct de către adoptator sau familia adoptatoare în situația adopției prevăzute la art. 5 alin. (4) și art.10 alin.(6) lit. b).

(2) În toate celelalte cazuri cererea de încuviințare a adopției poate fi introdusă de către adoptator, familia adoptatoare, Direcție sau OPA din raza teritorială în care domiciliază solicitanții.

(3) Cererea de încuviințare a adopției internaționale poate fi introdusă doar de Autoritate.

(4) Cererea de încuviințare a adopției este însoțită de următoarele acte:

a) Certificatul de naștere al adoptatorului sau al soților din familia adoptatoare, în copie legalizată;

b) Certificatul de căsătorie al soților din familia adoptatoare în copie legalizată;

c) Cazierul judiciar al adoptatorului sau al soților din familia adoptatoare;

d) Certificatul medical privind starea de sănătate a adoptatorului sau a soților din familia adoptatoare, eliberat de către unități publice nominalizate;

e) Atestatul adoptatorului sau al familiei adoptatoare;

f) Ancheta psiho-socială a persoanei sau familiei adoptatoare;

g) Declarația de consimțământ la adopție a persoanei sau familiei care dorește să adopte, cu specificarea că a luat cunoștință despre starea de sănătate a copilului;

h) Raportul final de evaluare întocmit de către specialiștii Direcției sau OPA, în care se consemnează concluziile referitoare la stabilirea compatibilității dintre copil și persoana/familia adoptatoare, datele de identitate ale acestora, starea de sănătate;

i) Decizia Comisiei privind compatibilitatea copil – familie potențial adoptivă;

j) Certificatul de naștere al copilului în copie legalizată;

k) Certificatul medical privind starea de sănătate a copilului, eliberat de către Spitalul de pediatrie din raza teritorială în care domiciliază copilul;

l) Declarația de consimțământ la adopție a părinților firești sau, după caz, a tutorelui copilului ai cărui părinți firești sunt decedați, necunoscuți, declarați morți sau dispăruți ori puși sub interdicție, în condițiile legii;

m) Hotărârea judecătorească prin care Tribunalul din raza teritorială în care domiciliază copilul separat definitiv de părinți, decide statutul juridic al acestuia, copil abandonat/adoptabil;

n) Consimțământul copilului care a împlinit vârsta de 10 ani.

Art.21

(1) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției se face cu citarea Direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, a persoanei ori familiei adoptatoare, a OPA, a Autorității.

(2) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției prevăzute la art.5 alin.(4) se face cu citarea adoptatorului sau a familiei adoptatoare și a adoptatului, iar judecarea cererilor de încuviințare a adopției prevăzute la art.10, alin (6), lit.b) se face cu citarea adoptatorului și a părinților firești ai adoptatului.

Art. 22

Instanța judecătorească va admite cererea de încuviințare a adopției numai dacă, pe baza probelor administrate, și-a format convingerea că adopția realizează interesul superior al copilului separat definitiv de părinți.

Art. 23

(1) Direcția și OPA din raza teritorială în care domiciliază copilul adoptat va urmări și va întocmi rapoarte trimestriale privind evoluția copilului și a relațiilor dintre acesta și părinții săi adoptivi pe o perioadă de cel puțin doi ani de la data rămânerii definitive a Sentinței de încuviințare a adopției.

(2) Direcția și OPA din raza teritorială în care domiciliază copilul adoptat au obligația să asigure părinților adoptivi servicii postadopție, cu titlu gratuit.

Capitolul IV **Procedura adopției internaționale** **Secțiunea 1 - Dispoziții generale**

Art. 24

(1) Poate fi adoptat internațional orice copil pentru care nu a fost identificată o familie de adopție națională în primele șase luni de la data dobândirii statutului de copil adoptabil.

Art. 25

Cererea de încuviințare a adopției internaționale, însoțită de documentele prevăzute la art. 20, se înaintează Instanței judecătorești de către Autoritate.

Art. 26

(1) Adopția internațională are efectele prevăzute la art.35 și presupune deplasarea copilului pe teritoriul statului primitor, în urma încuviințării adopției de către Instanța judecătorească din raza teritorială în care domiciliază copilul adoptat.

(2) Deplasarea copilului adoptat către statul primitor este posibilă numai după ce Autoritatea confirmă că adopția este conformă cu prevederile Convenției de la Haga.

Art. 27

Adopția internațională, în cazul în care adoptatul are domiciliul în străinătate, iar adoptatorul sau familia adoptatoare are domiciliul în România, este supusă dispozițiilor art. 30—33 din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional privat.

Secțiunea 2 - Înregistrarea cererii de adopție internațională

Art. 28

(1) Cererea persoanelor sau familiilor care au reședința obișnuită pe teritoriul altui stat, parte a Convenției de la Haga, care doresc să adopte un copil din România, este transmisă Autorității prin intermediul autorității centrale competente din statul respectiv.

Art. 29

Cererea adoptatorului sau familiei adoptatoare este luată în evidență de către Autoritate numai dacă autoritatea centrală competentă din statul primitor sau organizațiile sale acreditate și autorizate în condițiile legii atestă că:

- a) adoptatorul sau familia adoptatoare îndeplinește condițiile de eligibilitate pentru adopție și este apt/aptă să adopte în conformitate cu legislația aplicabilă în statul primitor;
- b) adoptatorul sau familia adoptatoare a beneficiat de consilierea necesară în vederea adopției în statul primitor;
- c) autoritatea centrală competentă din statul primitor sau organizațiile sale acreditate și autorizate în condițiile legii asigură urmărirea evoluției copilului după adopție pe o perioadă de cel puțin doi ani;
- d) OPA asigură servicii postadopție pentru copil și familie în statul primitor pe o perioadă de minim doi ani de la încuviințarea adopției, cu titlu gratuit;
- e) OPA întocmește trimestrial rapoarte de monitorizare pe o perioadă de minim doi ani de la încuviințarea adopției și trimite aceste rapoarte către Direcția din statul de origine.
- f) OPA din raza teritorială în care a domiciliat copilul adoptat poate prezenta trimestrial Direcției rapoartele de monitorizare în original și traducere legalizată.

Art. 30

(1) Cererea persoanei sau familiei cu reședința în state semnatare ale Convenției de la Haga care dorește să adopte unul sau mai mulți copii, transmisă Autorității, este însoțită de următoarele acte:

- a) Certificatele de naștere și căsătorie, copie legalizată;
- b) Actele de identitate, copie legalizată;
- c) Atestatul de persoană sau familie aptă să adopte unul sau mai mulți copii, original;
- d) Cazierile judiciare, original;
- e) Certificatele medicale, original;
- f) Actul din care să rezulte că există garanția că adoptatul are posibilitatea să intre și să locuiască permanent în statul primitor;
- g) Ancheta socială întocmită de autoritățile competente din statul primitor, cu privire la identitatea persoanelor care doresc să adopte, capacitatea și aptitudinea acestora de a adopta, situația lor personală, familială, materială și medicală, mediul social, motivele care îi determină să adopte unul sau mai mulți copii din România. Ancheta va fi susținută prin documente eliberate de autoritățile competente din statul primitor și fotografii.

(2) Documentele prevăzute la alin.(1) vor fi însoțite de traducere legalizată în limba română, autenticată la un notar public.

Secțiunea 3 - încuviințarea adopției internaționale

Art. 31

(1) Autoritatea eliberează o Hotărâre prin care confirmă Decizia Comisiei privind compatibilitatea dintre copil și familia potențial adoptatoare.

(2) Cererea de încuviințare a adopției, însoțită de actele prevăzute la art. 20 alin. (4) lit. g), h), i), j), k), l), m) art.30 alin.(1) și art.31 alin.(1) se înaintează instanței judecătorești din raza teritorială în care își are domiciliul copilul, de către Autoritate.

(3) Judecarea cererilor de încuviințare a adopției internaționale se face cu citarea Direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului, a persoanei sau familiei adoptatoare, precum și a Autorității.

(4) Autoritatea are obligația de a se asigura că adoptatul va beneficia în țara străină de garanțiile și normele echivalente acelor existente în cazul unei adopții naționale.

(5) La pronunțarea asupra cererii de încuviințare a adopției, instanța judecătorească va avea în vedere documentul prevăzut la alin. (1) și pe cel prevăzut în art. 30 lit.f).

Art. 32

Pe baza Hotărârii judecătorești definitive de încuviințare a adopției, Autoritatea eliberează, în termen de 3 zile de la data comunicării acesteia, un Certificat care atestă că adopția este conformă cu normele Convenției de la Haga.

Art. 33

(1) Deplasarea adoptatului din statul de origine în statul primitor este posibilă numai atunci când Hotărârea de încuviințare a adopției este apostilată de Prefectura din raza teritorială în care domiciliază copilul adoptat.

(2) Adoptatul se deplasează însoțit de adoptator sau de familia adoptatoare, în condiții de siguranță corespunzătoare nevoilor sale, doar după eliberarea vizei de către Ambasada statului primitor.

Art. 34

(1) Autoritatea are obligația să urmărească evoluția copilului și a relațiilor dintre acesta și părintele sau părinții săi adoptivi cel puțin doi ani după încuviințarea adopției, prin intermediul autorității centrale competente sau al organizației agreate din statul primitor.

(2) În scopul îndeplinirii obligației prevăzute la alin. (1), Autoritatea trebuie să solicite transmiterea de rapoarte trimestriale autorității centrale competente sau organizației acreditate și autorizate din statul primitor.

(3) În cazul în care, ulterior adopției internaționale, adoptatorul sau familia adoptatoare își stabilește domiciliul în România, monitorizarea copilului adoptat se va face de către Direcția în a cărei rază teritorială își are domiciliul adoptatul sau OPA

Capitolul V - Efectele adopției

Art. 35

(1) Adopția produce efecte numai de la data rămânerii definitive a Hotărârii judecătorești prin care a fost încuviințată.

(2) Prin adopție se stabilește legătura de filiație între adoptat și adoptator, precum și legături de rudenie între adoptat și rudele adoptatorului.

(3) În momentul stabilirii filiației prin adopție, rudenia firească dintre adoptat și descendenții săi, pe de o parte, și părinții săi firești și rudele acestora, pe de altă parte, încetează, cu excepția adopției prevăzute la art. 10 alin.(6) lit. b), caz în care încetarea raporturilor de rudenie se aplică numai în raport cu părintele firesc și rudele părintelui firesc care nu este căsătorit cu adoptatorul.

(4) Impedimentul la căsătorie izvorât din rudenie există, atât între adoptat și descendenții acestuia, pe de o parte, și rudele sale firești, pe de altă parte, cât și între adoptat și descendenții acestuia, pe de o parte, și persoanele cu care a devenit rudă prin efectul adopției, pe de altă parte.

(5) Efectele adopției internaționale, precum și efectele în cazul anulării acestor adopții asupra cetățeniei adoptatului sunt cele prevăzute de Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată în 2010, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 36

(1) Adoptatorul are față de copilul adoptat drepturile și îndatoririle părintelui firesc față de copilul său.

(2) În cazul în care adoptatorul este soțul părintelui firesc al adoptatului, drepturile și îndatoririle părintești se exercită de către adoptator și părintele firesc căsătorit cu acesta.

(3) Adoptatul are față de adoptator drepturile și îndatoririle de orice natură pe care le are o persoana față de părinții săi firești.

Art 37

Adoptatorii vor informa copilul că este adoptat, de îndată ce vârsta și gradul de maturitate ale acestuia o permit.

Art. 38

(1) Adoptatul dobândește prin adopție numele adoptatorului.

(2) Dacă adopția se face de către soți ori de către soțul care adoptă copilul celuilalt soț, iar soții au nume comun, adoptatul va purta acest nume. În cazul în care soții nu au nume de familie comun, ei sunt obligați să declare instanței judecătorești care încuviințează adopția, numele pe care adoptatul urmează să-1 poarte.

(3) Pentru motive temeinice, instanța, încuviințând adopția, la cererea adoptatorului sau familiei adoptatoare și cu consimțământul copilului care a împlinit vârsta de 10 ani, poate dispune schimbarea prenumelui copilului adoptat.

(4) În cazul adopției unei persoane căsătorite care poartă un nume comun în timpul căsătoriei, soțul adoptat poate primi în timpul căsătoriei numele adoptatorului, cu consimțământul celuilalt soț, acordat în fața instanței care încuviințează adopția.

(5) Pe baza Hotărârii judecătorești definitive de încuviințare a adopției, Serviciul de Stare Civilă în a cărui rază teritorială se află domiciliul copilului întocmește, în condițiile legii, un nou act de naștere al copilului, în care adoptatorii vor fi trecuți ca fiind părinții săi firești. Vechiul act de naștere se va păstra, menționându-se pe marginea acestuia întocmirea noului act.

Capitolul VI Încetarea adopției

Art. 39

Adopția încetează prin desfacere sau ca urmare a declarării nulității acesteia.

Art. 40

(1) Adopția se desface și este nulă dacă a fost încheiată în alt scop decât cel al realizării interesului superior al copilului separat definitiv de părinții săi sau cu încălcarea oricăror condiții de fond sau de formă prevăzute de lege.

(2) Instanța va putea respinge cererea de declarare a nulității adopției dacă va constata că menținerea adopției este în interesul celui adoptat.

Art. 41

Acțiunea în declararea nulității adopției aparține oricărei persoane interesate. După dobândirea de către adoptat, a capacității depline de exercițiu, acțiunea aparține numai acestuia.

Art. 42

(1) Cauzele privind declararea nulității adopției se judecă cu citarea:

- a) adoptatorului sau, după caz, a familiei adoptatoare;
- b) adoptatului care a dobândit capacitate deplină de exercițiu;
- c) Direcției în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului sau, în cazul adopțiilor internaționale, a Autorității.

(2) Opinia copilului care a împlinit vârsta de 10 ani va fi luată în considerare.

Art. 43

În situația încetării adopției, ca urmare a declarării nulității acesteia, adoptatul redobândește numele de familie avut înainte de încuviințarea adopției iar Instanța decide instituirea tutelei sau a altor măsuri de protecție specială a copilului, în condițiile legii.

Art. 44

Hotărârile judecătorești privitoare la nulitatea adopției, rămase definitive, se comunică Autorității de către Direcție, în vederea efectuării mențiunilor necesare în Registrul Național pentru Adopții.

Capitolul VII **Dispoziții procedurale comune**

Art. 45

(1) Instanțele judecătorești române sunt competente să judece cererile prevăzute de prezenta lege dacă cel puțin una dintre părți are domiciliul în România.

(2) Instanțele judecătorești române sunt exclusiv competente să judece procesele privind încuviințarea adopției dacă cel ce urmează a fi adoptat are domiciliul în România și este cetățean român.

(3) Cererile prevăzute de prezenta lege sunt de competența Tribunalului în a cărui rază teritorială se află domiciliul adoptatului. Cauzele pentru judecarea cărora nu se poate determina instanța competentă se judecă de Tribunalul București.

(4) Cererile de încuviințare a adopției se judecă în prima instanță potrivit regulilor prevăzute de Cartea III — Dispoziții generale privitoare la procedurile necontencioase din Codul de procedură civilă, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

(5) Hotărârile prin care se soluționează cererile prevăzute de prezenta lege nu sunt supuse apelului. Exercițarea recursului suspendă executarea.

Art. 46

Cererile prevăzute la art. 45 alin. (3) sunt scutite de taxa judiciară de timbru și se soluționează cu celeritate.

Art. 47

Cererile prevăzute la art. 45 alin. (3) se soluționează de complete specializate ale Instanței judecătorești, în Camera de Consiliu, cu participarea obligatorie a procurorului. Prezentarea de către Direcție a raportului de anchetă socială privind copilul este obligatorie.

Art. 48

(1) Instanța poate administra orice probe admise de lege.

(2) La judecarea cererii de încuviințare a adopției este necesar consimțământul copilului care a împlinit vârsta de 10 ani.

(3) Opinia copilului exprimată la judecarea cererii prevăzute de prezenta lege va fi luată în considerare și i se va acorda importanța cuvenită, avându-se în vedere vârsta și gradul acestuia de maturitate. În situația în care Instanța hotărăște în contradictoriu cu opinia exprimată de copil, aceasta este obligată să motiveze rațiunile care au condus la neluarea în considerare a opiniei copilului.

Capitolul VIII Registrul Național pentru Adopții

Art. 49

(1) În scopul întocmirii și organizării la nivel național a evidenței în materia adopției, Autoritatea are obligația de a întocmi și de a ține la zi Registrul Național pentru Adopții.

(2) Registrul conține datele referitoare la adoptat, adoptator, precum și cele referitoare la copilul pentru care a fost pronunțată o Hotărâre judecătorească de declarare a nulității adopției.

Art. 50

(1) În scopul întocmirii și organizării de către Autoritate a evidenței prevăzute la art. 49, Direcția în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului transmite Autorității următoarele documente în fotocopii:

- a) Hotărârea judecătorească de încuviințare a adopției;
- b) Hotărârea judecătorească de declarare a nulității adopției;
- c) Atestatul de persoană/familie aptă să adopte un copil;
- d) Decizia Comisiei;

- e) Hotărârea și confirmarea Autorității;
 - f) Certificat de naștere al copilului adoptat, copie legalizată după certificatul inițial;
- (2) Documentele prevăzute la alin. (1) se transmit în termen de cinci zile de la rămânerea definitivă a Hotărârii judecătorești.

Capitolul IX

Dispoziții finale, tranzitorii și sancțiuni

Art. 51

(1) Autoritatea ia toate măsurile ce se impun, conform prevederilor Convenției de la Haga, în vederea prevenirii câștigurilor necuvenite, financiare sau de altă natură, ce ar putea fi realizate cu prilejul adopției și descurajării oricăror practici contrare obiectivelor acestei convenții și prezentei legi.

(2) Autoritatea împreună cu Ambasadele statelor primitoare stabilesc o taxă unică și fixă, determinată pe baza costurilor maxime corespunzătoare tuturor serviciilor aferente îndeplinirii procedurii adopției internaționale.

(3) Taxa prevăzută la alin. (2) se aprobă prin Hotărâre de Guvern și se publică în Monitorul Oficial.

Art. 52

(1) Sunt interzise donațiile și sponsorizările, precum și oferirea de către adoptator sau familia adoptatoare, în nume propriu ori prin persoane interpuse, în mod direct sau indirect, de orice foloase materiale necuvenite Autorității, Direcției, OPA sau persoanelor fizice din cadrul instituțiilor publice cu responsabilități în procesul de adopție.

(2) Nimeni nu poate obține un câștig material dintr-o activitate privind o adopția națională sau internațională.

(3) Serviciile prestate de OPA au caracter gratuit.

Art. 53

(1) Autoritățile române și OPA din statul de origine pot colabora în ceea ce privește adopția internațională cu organisme private care își desfășoară activitatea pe teritoriul statului primitor, numai dacă acestea sunt acreditate de statul respectiv și autorizate de Autoritate.

(2) Serviciile și activitățile ce pot fi derulate de către OPA se stabilesc prin Metodologia Autorității.

Art. 54

Atestatul de persoană sau familie aptă să adopte, eliberat anterior intrării în vigoare a prevederilor prezentei legi, este valabil până la finalizarea procedurii de adopție.

Art. 55

(1) Cererile pentru încuviințarea adopției aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a prezentei legi se soluționează, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, la data introducerii cererii.

(2) Persoanele și familiile care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, aveau copii încredințați în vederea adopției, vor putea introduce cerere pentru încuviințarea adopției, care va fi soluționată conform legislației în vigoare.

(3) În toate celelalte cazuri, întreaga procedură a adopției va trebui să se conformeze dispozițiilor prezentei legi.

Art.56

Autoritatea, autoritate centrală aflată în subordinea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, va încheia acorduri cu autoritățile centrale ale statelor semnatare ale Convenției de la Haga și va acționa cu celeritate în vederea favorizării aplicării Convenției în raporturile lor reciproce.

Art.57

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abroga Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin (1) din Constituția României, republicată.